

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611206248
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5611206248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Bc. S. O., bytom X. Z., O. K. XXX, zastúpeného JUDr. Luciou Hurajovou, advokátkou so sídlom v X. S., J. Q. XX, proti odporkyni: Mgr. M. I., bytom I. XXX, zastúpenej JUDr. Petrom Jančim, advokátom so sídlom v X. S., A. XXX, v konaní o vydanie vecí, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č.k. 4C/25/2011-120 zo dňa 10. januára 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa zamietol, potvrdzuje.

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých, ponecháva rozsudok prvostupňového súdu n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši po tom, čo čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa a v časti položiek 6./, 9./, 11./, 12./, 14./, 18./, 19./, 20./, 22./ a 24./ konanie zastavil, zamietol návrh na vydanie vecí - 1./ miniveža AIWA čiernej farby, 2./ sedacia súprava, kožená, zelenej farby, 3./ okružná píla EINHELL, elektrická, modrej farby, 4./ hoblík BOSCH, elektrický, zelenej farby, 5./ pásová brúska BOSCH, elektrická, zelenej farby, 7./ umývačka riadu BOSCH, zabudovateľná, 8./ keramická platňa BOSCH, 10./ 20 ks stupníc a 20 ks podstupníc z brestového dreva, 13./ 8 m³ tatranský obklad, borovica, červený smrek, 15./ 4 m³ dosiek z brestového dreva, 16./ 10 m³ dosiek a hranolov zo smrekového dreva, 17./ šponovacia šróba na závesné zariadenie na traktor, 21./ lyže, červené, lyžiarske topánky striebornej farby, lyžiarske palice, 23./ 15 m² obkladového kameňa, 2-5 cm, andezit a 26./ drevená UNIMO bunka.

Svoje rozhodnutie v zamietavajúcej časti odôvodnil ust. § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 120 ods. 1 O.s.p., keď konštatoval, že navrhovateľ v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal výlučné vlastníctvo k sporným huteľným veciam, resp. nepreukázal, že niektoré položky (lyže) sa nachádzajú v držbe odporkyne.

Rozhodnutie o trovách konania vyhradil v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. samostatnému rozhodnutiu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote, čo do zamietavajúcej časti, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhovateľ. Žiadal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmeniť a zaviazat' odporkyňu vydat' mu položky 1./, 2./, 3./, 4./, 5./, 7./, 8./, 10./, 13./, 15./, 16./, 17./, 23./ a 26./, dôvodiac tým, že v tejto časti prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, a preto i nesprávne rozhodol. Prvostupňový súd sa podľa jeho názoru vôbec nevyporiadal

s argumentáciou vzniku vlastníckeho práva prevzatím hnuiteľnej veci u jeho osoby na základe úmyslu nadobudnúť túto vec pre seba, ako to tvrdil vo svojom podaní zo dňa 7.10.2011, keď strana odporkyne, najmä svedecké výpovede Z. I., zhodne s navrhovateľom vyslovených k spôsobu nadobudnutia týchto vecí uviedla, že ich zaobstaral, prevzal, priniesol navrhovateľ pod vlastným menom. Obidve strany sporu tak zhodne tvrdia, že hnuiteľnú vec, resp. veci, ako svoje prevzal navrhovateľ. Taktiež V. H. potvrdil, že položky 3./, 4./ a 5./ odovzdal do dispozičnej sféry navrhovateľa, pričom k súdnemu spisu bol v priebehu konania pripojený okrem iného i priestupkový spis OO PZ Liptovský Hrádok, z ktorého je zrejmé, že S. O. žiadala od M. I. vydanie elektrického náradia a že Z. I. s požiadavkou súhlasila, jej splnenie však časovo podmienila vydaním 4 ks letných pneumatík na diskoch. Rovnako u položiek 1./, 2./ bolo jednoznačne preukázané vlastníctvo navrhovateľa, pričom nie je rozhodujúce, akým spôsobom boli hnuiteľné veci presunuté k odporkyni, ani to, že svedkovia vypočutí pred súdom nevytvrdili úplne zhodne ohľadom presunu, lebo s ohľadom na dobu uplynutú od danej udalosti je to len logické, naopak, je nedôveryhodné písomné svedectvo k týmto položkám od O. Z. a S. S., ktoré predložila odporkyňa, nakoľko nie je možné sa domnievať, že osoby z prostredia mimo vlastnej domácnosti odporkyne by s odstupom času vedeli pravdivo dosvedčiť existenciu týchto položiek.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení prostredníctvom právneho zástupcu žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Mala za to, že prvostupňový súd v predmetnej veci vykonal dostatočné dokazovanie a správne jednotlivé dôkazy vyhodnotil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie vecí, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keď ani zo strany navrhovateľa v priebehu odvolacieho konania neboli uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo hodnotiť vykonané dokazovanie ináč, než ho vyhodnotil prvostupňový súd.

Vzhľadom na protichodné tvrdenia účastníkov, ako i nimi navrhnutých svedkov, prvostupňový súd postupoval správne, keď zisťoval pri jednotlivých položkách i spôsob nadobudnutia vecí, vrátane zaplataenia kúpnej ceny, lebo práve takýmto spôsobom bolo možné odstrániť rozpory a nepriamo zistiť i dôveryhodnosť jednotlivých výpovedí, či už účastníkov konania, alebo nimi navrhnutých svedkov. Dôkazné bremeno v tomto konaní bolo výlučne na navrhovateľovi, a preto on musel jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom preukázať jednak vlastníctvo k veciam, ktorých sa domáhal vydať, ako i to, že tieto veci sú v držbe odporkyne.

Samotná skutočnosť, že veci do domácnosti fakticky doniesol navrhovateľ, ešte nepreukazuje výlučné vlastníctvo k týmto veciam, najmä v situácii, keď odporkyňa a ňou navrhnutí svedkovia spochybňovali spôsob nadobudnutia, a to i predkladaním listinných dôkazov (záručných listov a podobne), ako i s prihliadnutím na tú skutočnosť, že účastníci žili v spoločnej domácnosti určitú dobu ako manželia. To isté platí i pri zapožičaní vecí. Pokiaľ by i svedok V. H. zapožičal veci navrhovateľovi, jednalo sa zrejme o veci pre potreby domácnosti za účelom zhotovenia drevených stupníc schodov, a preto tiež nemožno vyvodiť bez ďalšieho, že v byte s týmito vecami mohol disponovať len navrhovateľ. Ak svedok skutočne tieto veci zapožičal, nie je potom zrejmé, prečo nereagoval na výzvu súdu o preukázaní vlastníctva k týmto veciam a ani samotný navrhovateľ žiadnym spôsobom neargumentoval proti predloženým záručným listom, keď nekonkretizoval akým spôsobom mohla odporkyňa, resp. jej rodičia, získať záručné listy ohľadom elektrického náradia, poprípade, či sa nejedná o doklady z iného náradia, iného výrobného čísla a podobne.

Zohľadniac všetky skutočnosti potom tak, ako je to už vyššie uvedené, sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia pri jednotlivých položkách a rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

V ostatných častiach, pokiaľ bolo návrhu navrhovateľa vyhovené a v časti, kde bolo konanie medzi účastníkmi zastavené, odvolaním nenapadnutých, zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v súlade s ust. § 224 ods. 4 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.